

Arrest

nr. 125 468 van 11 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 8 november 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 december 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. DRIESEN en van advocaat S. BOUHMADI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer,

[...]

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 19/08/2011 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen in uitvoering van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Artikel 75, § 2 van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan de betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten.

Onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70, van de wet, worden de beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13quinquies betekend.

(...)”

Artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 17 februari 2012 (ed. 2)), wet in werking getreden op 27 februari 2012, en waarnaar voornoemd artikel 75, § 2 verwijst, luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/2. Indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwerpt in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, 1°, en de vreemdeling verblijft onregelmatig in het Rijk, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°, of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. Deze beslissing wordt onverwijld ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2.”

Artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet, zoals eveneens gewijzigd door voornoemde wet van 19 januari 2012 die op 27 februari 2012 in werking is getreden, luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven : 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; [...].”

Uit voornoemd artikel 52/3, § 1 blijkt dat, indien aan de vreemdeling die onregelmatig in het Rijk verblijft, de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet werd toegekend of indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van zulke vreemdeling tegen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, 1° van de vreemdelingenwet, de staatssecretaris of zijn gemachtigde beslist dat deze vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° van de vreemdelingenwet bedoelde gevallen.

Gelet op de bewoordingen van artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing niet over enige appreciatiemogelijkheid indien hij vaststelt dat aan beide navolgende bepalingen is voldaan: ten eerste, de vreemdeling werd de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd of de Raad heeft het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen én ten tweede, deze vreemdeling verblijft onregelmatig in het Rijk. De staatssecretaris of zijn gemachtigde moet bijgevolg eerst nagaan of aan deze twee voorwaarden is voldaan. Is dit het geval, dan moet de staatssecretaris of zijn gemachtigde vervolgens beslissen dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7 van de vreemdelingenwet bedoelde gevallen. Hij beschikt ter zake niet over enige appreciatiemogelijkheid.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uit de bewoordingen van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet blijkt dat de staatssecretaris of zijn gemachtigde eveneens niet over enige appreciatiemogelijkheid beschikt wanneer de vreemdeling zich bevindt in één of meerdere van de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van deze bepaling bedoelde gevallen. Het gebruik van het woord “moet” duidt immers op een gebonden bevoegdheid van de staatssecretaris of zijn gemachtigde. Zodoende dient de staatssecretaris of zijn gemachtigde op grond van voornoemd artikel 52/3, § 1 eerst bindend te beslissen dat de vreemdeling valt onder de gevallen bedoeld in voornoemd artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° en vervolgens dient hij, in het geval één of meerdere van de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen van toepassing zijn, verplicht een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven.

In casu dient te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet bevindt. Deze motivering wordt door de verzoekende partij geenszins betwist. Gelet op voormelde dubbele gebonden bevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt, dient er dan ook op gewezen te worden dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij een eventuele vernietiging van de thans bestreden bevel niet anders vermag dan in uitvoering van artikel 52/3, § 1 en artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan de verzoeker dan ook geen nut opleveren. Het beroep is derhalve in beginsel niet-ontvankelijk bij gebrek aan belang.

Niettegenstaande bovenstaande vaststellingen dient de Raad echter op te merken dat geen bevel mag worden gegeven of dat het bevel niet mag ten uitvoer worden gelegd wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) (cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948).

Het EVRM primeert op de vreemdelingenwet en de Raad dient dan ook in het kader van onderliggende procedure de gegrondheid te onderzoeken van de middelen die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen, in casu het EVRM. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291).

In het verzoekschrift voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM. De ontvankelijkheid van de vordering hangt *in casu* dan ook samen met de conformiteit van de bestreden beslissing met dit artikel van het EVRM.

Verzoeker voert met betrekking tot artikel 3 EVRM het volgende aan.

"(...)

De actuele veiligheidsituatie in Sri Lanka werd niet voldoende onderzocht

Verzoeker heeft één asielaanvraag ingediend, doch zijn verhaal werd niet geloofwaardig geacht. Wel werd verzoekers Sri Lankaanse nationaliteit nooit in vraag gesteld. Er werd geloofd dat hij afkomstig is uit Jaffna:

Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en de geboorteaktes van uw gezin, uw huwelijksakte, uw familieregister, uw jobkaart, de adresbevestiging, de documenten van uw motorfiets, het werkattest en uw militaire identiteitskaart vertellen enkel iets over uw identiteit en de situatie van uw gezin. Deze wordt niet in twijfel getrokken.'

In de negatieve beslissing in het asieldossier van verzoeker wordt nergens een beoordeling gemaakt van de veiligheidsituatie in Sri Lanka. Enkel werden de richtlijnen van UNHCR dd. 5 juli 2010 aan het dossier toegevoegd, alsook documentatie over corruptie bij het verkrijgen van juridische documenten.

Wel werd niet betwist door het CGVS dat verzoeker afkomstig is uit Jaffna en van Tamil origine is.

Ook al hechten de asielinstanties geen geloof aan het feit dat verzoeker werd gezocht voor zijn banden met LTTE, de tegenpartij stelt zelf in het bestreden bevel dat verzoeker de Srilankaanse nationaliteit heeft en de Tamil origine.

Zoals boven uiteengezet is er door de Belgische asielinstanties echter nooit een ernstig onderzoek gebeurd naar het gevaar of risico dat verzoeker loopt in het land van herkomst.

België heeft een zelfstandige verplichting om in elke zaak na te gaan of er een mogelijke schending is van het artikel 3 EVRM.

Verzoeker meent echter dat Sri Lanka toch voldoende onveilig is om in aanmerking te komen voor een status van vluchteling op basis van het gevaar dat verzoeker er loopt voor zijn leven of fysieke integriteit. De situatie in Sri Lanka heeft een dynamisch karakter, zodat dit op regelmatige basis opgevolgd moet worden. De nood aan actualisatie blijkt uit stuk 2 van administratief dossier zelf 'antwoorddocument Actualisatie Eligibility Guidelines 2010' (stuk 3):

'Correspondent stelt dat in de voorbije jaren de UNHCR guidelines ter beoordeling van de Sri Lankaanse asielaanvragen regelmatig zijn aangepast, dit ingevolge het dynamische karakter van het conflict.'

De nood aan actualisatie blijkt ook uit de weigeringsbeslissing van het CGVS (eigen onderlijning):

'Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.'

Op dat ogenblik blijkt uit het 'antwoorddocument Actualisatie Eligibility Guidelines 2010':

'De jongste guidelines dateren van juli 2010, een periode die relatief ver verwijderd is van het einde van het conflict (nvda mei 2009) en een ogenblik waarop er volgens het UNHCR een 'substantiële' wijziging in de situatie was opgetreden. Sindsdien hebben zich nog wel enkele lichte wijzigingen voorgedaan, maar deze zijn niet zo belangrijk dat ze een update van de Eligibility Guidelines noodzakelijk maken/

Op het ogenblik van het nemen van de huidige bestreden beslissing, dateren deze guidelines echter van meer dan 3 jaar geleden, zodat een update wel noodzakelijk is. Minstens dient te worden nagegaan of deze noodzakelijk is.

Verzoeker meent van wel.

Zo wijst hij op de recente berichtgeving naar aanleiding van de fact-finding missie van UN Human Rights Commissioner Navi Pillay in augustus 2013 (stuk 4). Zij drukt haar diepe bezorgdheid uit over de mensenrechtensituatie in Sri Lanka.

Hoewel het 27-jaar lange conflict tussen de regering en de LTTE voorbij zou moeten zijn, duiken er steeds meer mensenrechtenschendingen op sedert het einde van het conflict:

'I will divide these human rights issues into two parts: those related to the vicious and debilitating 27-year conflict between the Government and the LTTE, and its aftermath; and those that relate to the whole country. (...)

It is important everyone realizes that, although the fighting is over, the suffering is not. (...)

However, physical reconstruction alone will not bring reconciliation, dignity, or lasting peace. Clearly, a more holistic approach is needed to provide truth, justice and reparations for people's suffering during the war, and I have repeated my previous offer of OHCHR's assistance in these areas.

Navi Pillay waarschuwt zelfs voor een toekomstige heropflakking door de straffeloosheid en de ontkenning van mensenrechten:

There are a number of specific factors impeding normalization, which - if not quickly rectified - may sow the seeds of future discord. These are by and large to do with the curtailment or denial of Personal freedoms and human rights, or linked to persistent impunity and the failure of rule of law. (...)

Zij stelt ook met grote ongerustheid de toenemende rol en massale aanwezigheid van het leger en andere veiligheidsdiensten vast - waarmee verzoeker zeer grote problemen kent:

I was concerned to hear about the degree to which the military appears to be putting down roots and becoming involved in what should be civilian activities, for instance education, agriculture and even tourism. I also heard complaints about the acquisition of private land to build military camps and installations, including a holiday resort. This is only going to make the complex land issues with which the Government has been grappling even more complicated and difficult to resolve. Clearly the army needs some camps, but the prevalence and level of involvement of soldiers in the community seem much greater than is needed for strictly military or reconstruction purposes four years after the end of the war.

(...)

The recent deployment of the military in support of police to control a demonstration in Welawariya, which resulted in at least three deaths, has sent a shockwave through the community. I stressed to the Defence Secretary the need to urgently complete and publish a proper investigation into this incident.

Too many other investigation files remain pending, for instance the custodial deaths of prisoners in Vavuniya and Welikada Prisons in 2012.

Daarenboven wijst zij er op dat de militaire aanwezigheid vooral focust op voormalige strijders en zij die terugkeren na hun vlucht:

I understand the Secretary of Defence's point that the demobilization of a significant proportion of such a large army cannot be done overnight, but urge the government to speed up its efforts to demilitarize these two war-affected provinces, as the continued large-scale presence of the military and other security forces is seen by many as oppressive and intrusive, with the continuing high level of surveillance of former combatants and returnees at times verging on harassment.

(...)

Maar ook mensenrechtenorganisaties worden gehinderd in hun activiteiten door het leger:

Because of the legacy of massive trauma, there is a desperate need for counseling and psychosocial support in the North, and I was surprised and disappointed to learn that the authorities have restricted NGO activity in this sector. I hope the Government can relax controls on this type of assistance.

(...)

I would now like to turn to a disturbing aspect of the visit, namely the harassment and intimidation of a number of human rights defenders, at least two priests, journalists, and many ordinary citizens who met with me, or planned to meet with me. I have received reports that people in villages and settlements in the Mullaitivu area were visited by police or military officers both before and after I arrived there. In Trincomalee, several people I met were subsequently questioned about the content of our conversation. This type of surveillance and harassment appears to be getting worse in Sri Lanka, which is a country where critical voices are quite often attacked or even permanently silenced. Utterly unacceptable at any time, it is particularly extraordinary for such treatment to be meted out during a visit by a UN High Commissioner for Human Rights. I wish to stress that the United Nations takes the issue of reprisals against people because they have talked to UN officials as an extremely serious matter, and I will be reporting those that take place in connection with this visit to the Human Rights Council.

(...)

Tot slot spreekt zij van een steeds meer autoritair regime waar geweld tegen religieuze minderheden en vrouwen wordt geminimaliseerd en zelfs getolereerd:

I expressed concern at the recent surge in incitement of hatred and violence against religious minorities, including attacks on churches and mosques, and the lack of swift action against the perpetrators. I was surprised that the Government seemed to downplay this issue, (...)

The war may have ended, but in the meantime democracy has been undermined and the rule of law eroded. The 18th amendment, which abolished the Constitutional Council which once recommended appointments to the independent bodies, such as the Elections Commission and Human Rights Commission, has weakened these important checks and balances on the power of the Executive. The controversial impeachment of the Chief Justice earlier this year, and apparent politicization of senior judicial appointments, have shaken confidence in the independence of the judiciary.

I am deeply concerned that Sri Lanka, despite the opportunity provided by the end of the war to construct a new vibrant, all-embracing state, is showing signs of heading in an increasingly authoritarian direction. "

Er worden vandaag de dag inderdaad nog geregeld asielzoekers uit Sri Lanka erkend als vluchteling. Verzoeker is afkomstig uit Jaffna, het noorden van Sri Lanka, waar deze fact-finding missie van de VN plaatsvond.

Verzoeker volhardt bovendien dat hij gelinkt is aan de LTTE en om die reden vervolgd werd. Hij herhaalt dat hij in de veronderstelling was dat zijn advocaat beroep had ingesteld, te meer omdat hij tot november 2013 een oranje kaart had.

Bovendien was er voor dit VN-bezoek reeds een tweede VN resolutie uitgevaardigd om Colombo aan te sporen de moorden en verdwijningen tijdens de oorlog naar behoren te onderzoeken.

Uit een artikel van de BBC blijkt dat Canada oproept tot een boycot van de Commonwealth summit die in Colombo zou plaatsvinden. (stuk 5)

Uit het voorgaande blijkt dat een actualisatie van de beschikbare informatie had moeten gebeuren in de nasleep van de oorlog in Sri Lanka.

Het bevel om het grondgebied te verlaten werd aldus onvoldoende gemotiveerd op het punt van artikel 3 EVRM.

Verzoeker verwijst naar een recent arrest van de RW van 30 juli 2013:

3,2, De Raad dient echter op te merken dat geen bevel mag worden gegeven wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het Europees Verdrag tot bescherming van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) (cf. RvS 26 augustus 2010, nr; 206,948). Het feit dat de verwerende partij n welbepaalde gevallen slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt met betrekking tot het uitvaardigen van een bevel om het grondgebied te

verlaten neemt niet weg dat ook in deze gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten een schending kan uitmaken van een bepaling van het EVRM. Het EVRM primeert op de vreemdelingenwet en de Raad dan de gegrondheid te onderzoeken van de middelen die gestoeld worden op een schending van een bepaling van het EVRM. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepalingen worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). Er anders over oordelen zou het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel uithollen (cf. RvS 13 december 2011, nr. 216,837).

(...)

Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze recente evoluties over de situatie in Sri Lanka voorlagen op het moment dat het bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen.

Ook al is het conflict officieel geëindigd in 2009, men had enige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen door een zorgvuldig en nauwkeurig onderzoek naar de recente elementen mbt de situatie van verzoeker en zijn land van herkomst.

In het licht van artikel 3 van het EVRM, rust er in hoofdzaak van de verwerende partij bij het uitvaardigen van een bevel de plicht om een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te verrichten van gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling.

Gezien de uiteengezette alarmerende elementen betreffende de situatie in Sri Lanka, in het bijzonder in het Noorden (Jaffna) waar verzoeker vandaan komt, had de tegenpartij duidelijk moeten onderzoeken welke de actuele situatie is (in Sri Lanka in het algemeen, alsook voor LTTE- leden in het bijzonder) gezien de risico's in hoofdzaak van verzoeker voor zijn leven.

De bestreden beslissing is bijgevolg in strijd met artikel 2 en 3 EVRM, gelet op de recente elementen m.b.t. de evoluerende situatie in de nasleep van de oorlog in Sri Lanka, en gelet op het feit dat de laatste beoordeling van de asielinstanties dateert van 2011. "

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen

en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; *adde* EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § § 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 *in fine*).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § § 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, § § 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (*cf.* EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 *in fine*). Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (*cf.* EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (*cf. mutatis mutandis*: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./ Zweden, § § 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door

artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § § 293 en 388).

De Raad stelt vast dat de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inmiddels definitief is geworden. Verzoekers asielaanvraag werd derhalve definitief beslecht. Verzoeker betwist in onderhavig verzoekschrift niet dat er de facto geen beroep tegen voormelde beslissing werd aangetekend, niettegenstaande hij aangeeft in de waan te zijn geweest dat dit wel het geval was. In de beslissing van het Commissariaat-generaal werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat verzoeker gezocht werd wegens banden met LTTE.

Met betrekking tot de elementen die verzoeker opnieuw aanhaalt, met name zijn problemen met de Sri Lankese autoriteiten omwille van zijn voormalige banden met LTTE, oordeelde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, in zijn definitieve beslissing dat verzoeker niet in aanmerking komt voor asiel of subsidiaire bescherming om reden dat hij voormelde problemen niet aannemelijk maakt.

Uit het rapport van Navi Pillay UN Commissioner for Human Rights, waarnaar verzoeker verwijst en uit citeert en uit een artikel van BBC, blijkt geen schending van artikel 3 EVRM in hoofde van personen met verzoekers profiel. Zoals reeds geoordeeld werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn de door verzoeker aangehaalde banden met LTTE niet aannemelijk. De aangehaalde artikelen betreffen overigens algemene bevindingen omtrent de situatie in Sri Lanka na de oorlog, doch tonen geenszins de schending van artikel 3 EVRM aan in verzoekers hoofde.

Nu de inhoud van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de subsidiaire bescherming inhoudelijk overeenstemt met artikel 3 van het EVRM, en verzoeker geen elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot het risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker, kan *in casu* geen schending van artikel 3 EVRM worden aangenomen.

Aangezien de schending van een hogere rechtsnorm niet kan worden aangenomen, is de exceptie van verweerder gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF